

Nr 287

Av herr Johansson i Trollhättan m. fl., om differentiering av invaliditetsersättningarna.

(Lika lydande med motion nr 230 i Första kammaren)

Invaliditetsersättningen har inneburit ett värdefullt stöd åt invaliderade personer, som har arbetsanställningar men som får merutgifter som följd av sin invaliditet vid exempelvis resor från och till arbetet och som har relativt små inkomster. Det har dock vid tillämpningen av bestämmelserna visat sig uppstå svårigheter för vissa grupper av invaliderade att erhålla sådana ersättningar.

För att en person skall erhålla ersättning gäller att han får betydande merutgifter. I riksförsäkringsverkets tillämpningsföreskrifter har detta tolkats så att merutgifterna skall uppgå till ungefär den storleksordning som motsvarar förmånens storlek. Invaliditetsersättningen utgår som bekant med 50 procent av basbeloppet per år — för närvarande 2 500 kronor.

I vissa fall uppgår inte merutgifterna till detta belopp. Trots en förmånlig tolkning av begreppet »ungefär» har personer icke ansetts kunna tillerkännas ersättning på grund av att merutgifterna inte varit tillräckligt stora. Detta skapar en orättvisa, och det kan även innebära svårigheter för invaliderade personer med låga inkomster. Avståndet till arbetsplatsen kan exempelvis vara mycket kort, men en invaliderad person behöver ändå utnyttja motorfordon för färd. Det kan även inträffa att en invaliderad person inte har körkort och inte kan skaffa sig körkort och inte heller i sin familj eller närmaste omgivning har någon som kan köra honom till arbetsplatsen. Han färdas däremot med invalidmoped. Detta innebär lägre kostnader än bilskjuts, men de är ändå betungande för honom på grund av hans låga inkomster.

Det är angeläget att grunderna för invaliditetsersättningen omprövas så att personer även med lägre merutgifter kan komma i åtnjutande av ersättningen. Man kan differentiera denna på olika sätt. Måhända är det enklast att tänka sig en ersättning, som utgår med hälften mot den normala förmånen.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om en utredning av en differentiering av invaliditetsersättningarna så att även personer med lägre merutgifter än som motsvarar förmånens storlek kan komma i åtnjutande av ersättning.

Stockholm den 26 januari 1965

Hilding Johansson

Ruth Anderson

Sven Andersson
